

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 32. S. Euthymii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. iam Acemetensium sequentes, & ex Mag-
A. C. 473. no Monasterio, quod in Bithynia *Gomon*
 dicebatur, evocatos immisit. Istud Stu-
 dii Monasterium, in extrema parte Con-
 stantinopolis ad portam auream positum,
 sequenti tempore celeberrimum evasit.
 Gennadio successit Acacius, Hospitii Or-
 phanorum Constantinopoli Rector. Hic
Evagr. 2. c. Acacius verosimiliter fuerit, qui Simpli-
2. Gelas. ep. cii Papæ tempore Episcoporum Constans-
13. tom. 4. tinopolitanorum Postulationem recoxit,
Conc. pag. ut Locum post Episcopos Romanos pri-
1207. mum vi ultimi Canonis Concilii Calce-
 donensis tenerent; at Probus, Episcopus
 Canusinus, & S. Sedis Legatus, in ipsius
 Imperatoris conspectu fortiter se oppo-
 suit.

§. XXXII.

S. Euthymii obitus.

vita S. Eu- Sub idem tempus in Palæstina S. Theo-
thym. p. 74. ctistus, & S. Euthymius beata morte
 defuncti. S. Theoctistus tertia Sept In-
 dictione quinta, id est, anno 467. obiit.
 S. Euthymius, tunc annum vitæ agens no-
 nagesimum, eum ægotantem inviserat,
 & deinde funus curavit. Anastasius,
 Episcopus Jerosolymitanus, gratissima
 occasione usus est, ut S. Euthymium vi-
 deret, viri Sancti manus osculatus, se pre-
 cibus ejus commendabat, rogabatque, ut
 frequenter ad se epistolas daret. In Theo-
 ctisti

disti locum S. Euthymius Monasterii Ab- Sæculum V.
 batem suffecit Marin, Terebonis Propin- A. C. 473.
 quum, virum annis, & virtutibus gravem, Sup. XXIV
 quem post elapsum biennium defunctum S. 27.
 S. Euthymius in Sepulchro S. Theoctisti
 sepeliit, & Abbatem constituit Longinum,
 cui postea Paulus, & Therebon junior
 successerunt.

S. Euthymius ab octava Epiphaniæ us-
 que ad Dominicam Palmarum in vastum
 Desertum secedere consueverat. Anno
 473. cum, qui in solitudine comites futu-
 ri erant, convenissent, Martyrius, & Elias
 advertentes, Abbatem nihil ad discessum
 præparasse, dixerunt: *Pater mi! num* p. 79.
crastina non egressurus es? respondit: *ma-*
nebo hac septimana, & Sabbato noctu ab-
ibo. Post triduum vigiliam S. Antonii
 nocte a decima sexta ad decimam septi-
 mam Januarii agi iussit, & sub officium,
 convocatis ad Diaconiam Presbyteris,
 dixit: *jam nullam amplius vigiliam vo-*
biscum agam in hac vita, nam vocavit me
Dominus. Mittite ad me Domitianum, &
cras mane omnes Patres congregate!

Postera die, cum convenissent, dixit:
Fratres mei! viam Patrum meorum in-
gredior. Si diligitis me, mandata mea p. 80.
servate! hortatus est, ut in charitate per-
 severarent. Humiles, puri essent anima,
 & corpore. Quæsit deinde, quem sibi
 Superiorem optarent. Omnes uno ore

Hist. Eccles. Tom. VI, G g g Do

Saculum V. Domitianum expetierunt. *Hoc est impossibile, inquit S. Euthymius, quia Domitianus non ultra septem dies mihi superstes erit.* Patres, Prophetiam clarissimam mirati, in Superiorem cooptarunt Eliam Monasterii œconomum, Jerichunte natum, cui S. Euthymius coram omnibus aliis dixit: *Ecce! omnes Patres te in Pastorem suum elegerunt. Invigila tibi, & universo gregi tuo. Et imprimis scito, Deo placuisse, ut ex hac Laura Monasterium post breve tempus fiat.* Tum locum, & formam, qua ædificaretur, modum Hospites excipiendi, ordinem Psalmodiæ, & curam Fratrum præscripsit, iussitque, ut porta advenientibus omnibus pateret.

p. 81. S. Euthymius cum solo Domitiano in Diaconia remansit, ibique nocte Sabbati, vigesima Jan. Indictione undecima, Leone quinto Consule, nempe anno 473. soluto corpore ad æterna transit. Annos vitæ numerabat nonaginta sex, atque sexaginta sex in Deserto exegerat. Nihilominus firmissima erat valetudine. Non caligabant oculi, dens nullus exciderat. Corpore parvus erat. Facies orbiculata, color candidus, oculi hilares, affatus viri lenis, & perjucundus. Barba usque ad cingulum dependebat. Ubi in vulgus emanavit, Sanctum virum obiisse, innumerabili-

merabilis multitudo Monachorum, & Lai-
 corum ex omni circum Regione conflu-
 xit. Anastasius Patriarcha Jerosolymita-
 nus comitantibus Chryssippo, Gabriele,
 Fido, & magno Clericorum numero ad-
 venit. Ante horam nonam Corpus tu-
 mulo condi non potuit, nec priusquam
 Patriarcha militis opera populum arceri
 jussisset. Is Fido Diacono curam ædifi-
 candi Monasterii mandavit, atque ope-
 ras, aliaque condendæ Domui necessaria,
 Jerosolyma suppeditavit. Ergo Fido
 specum, in quo primum S. Euthymius se
 absconderat, in speciosam, & amplam
 mutavit Ecclesiam. Sepulchrum ejus in
 medio posuit, & ex utroque latere Pres-
 byterorum, & Abbatum sepulchra. Om-
 nibus præparatis, Patriarcha tabulam
 marmoream, qua tumulus sterneretur,
 huic imponendam urnam argenteam,
 Clathros, quibus cingeretur, & cetera
 omnia ornamenta ex urbe Jerosolyma
 transmisit. Septima die Maji ad Lau-
 ram venit, Sacrum Corpus suis manibus
 transtulit, & sepulchro inclusit, ita ut
 nemo illud aperire, aut quidquam Reli-
 quiarum auferre posset. Miraculorum
 editorum numerum nemo facile inierit.
 Patriarcha Martyrium, & Eliam, in ur-
 bem deductos, S. Sepulchri Presbyteros
 creavit. Domitianum vero, septima post
 obitum S. Euthymii die, ut ipse prædixe-
 rat,

Sæculum V.
 A. C. 473.

p. 84.

p. 85.

p. 84.

Ggg 2

rat,

Sæculum V. rat, mors beata abstulit. Is Sancto viro
 A.C. 474. ultra annos quinquaginta famulatus, ejus-
 dem semper imitator perfectus extitit.

§. XXXIII.

Leonis mors. Zeno Imperator.

Chr. Marcel. Leo Imperator, postquam annis sedecim
Evagr. II. regnasset, fatis functus est Constanti-
hist. c. 17. nopoli mense Januar. anni sequentis 474.
Theod. Lect. sub Consulatu Leonis, Nepotis sui, ex Fi-
p. 555. lia sua Ariana, & Zenone geniti. Zeno
Chr. Pasch. mense Februario per Edictum Filii sui
Evagr. II. Leonis, vix Triennis, qui sequenti mense
hist. c. 1. Novembri mortuus est, Imperatorem se
 proclamari iussit. Itaque solus Imperio
 potitus, cum jam nullum præter se vide-
 ret Dominum, totum se, quantus erat,
 vitiis immerisit. Nihil ipsius opinione
 contra leges actum, nihil, cujus pudere
 deberet, recenseri poterat, sed persuasissimum
 sibi habere videbatur, abjecti esse
 animi, flagitia occulte perpetrare, econ-
 tra ex Imperatoris Dignitate fieri, si scien-
 tibus omnibus peccaret. Ipso Genio in-
 diligente, Imperium ejus Barbari vastabant.
 Ab Oriente Saraceni, seu Arabes
 Scenitæ, ab Occidente Hunni, superato,
 nemine prohibente, Danubio, Thraciam
 depopulantes, ingruiebant. Zeno Hun-
 nis longe atrocior, raptis, quæ hostes re-
 liquerant, populis suis ultimam inferebat
 perniciem. Hinc est, quod Tyranno diu
 pace

6. 2.